

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การศึกษานี้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นผู้ป่วยที่มีก่อนบริเวณเต้านม ในช่วงรอฟังผลการตรวจชิ้นเนื้อที่มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยสูงกว่า 69 จากแบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย
2. กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่มีก่อนบริเวณเต้านม ที่มารับการตรวจที่ศูนย์มะเร็งลพบุรี ที่มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยสูงกว่า 69 และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 12 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบบังเอิญ (Haphazard Collection) สุ่มอย่างง่ายโดยจับฉลาก (Lottery Method) แบ่งเป็นผู้เข้าร่วมการทำวิจัย 6 คนแรกเป็นกลุ่มทดลอง ผู้เข้าร่วมการทำวิจัย 6 คนหลังเป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลท์
2. แบบวัดความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลท์
 - 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเกสตัลท์
 - 1.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลท์ตาม

จุดมุ่งหมายและวิธีดำเนินการ

1.3 เสนอต่อประธานกรรมการ และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณา

1.4 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน คือ

นายแพทย์ สายฝน สุวรรณ, รศ.ดร.ม.ร.ว. สมพร สุทัศนีย์ และ ผศ.ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์
ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหาและวิธีการก่อนนำไปใช้

1.5 นำโปรแกรมที่ผ่านการแก้ไขไปใช้กับผู้ป่วยที่มีก่อนบริเวณเต้านม ในช่วงที่รอฟังผลการตรวจชิ้นเนื้อ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อพิจารณาความเหมาะสมเกี่ยวกับวิธีดำเนินการและระยะเวลาที่ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนำโปรแกรมไปใช้กับผู้ป่วยที่ก่อนบริเวณเต้านม ในช่วงรอฟังผลการตรวจชิ้นเนื้อ ที่มีคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยเท่ากับ 80 ที่มารับบริการที่ศูนย์มะเร็ง ชลบุรี พบว่าหลังทดลองผู้ป่วยมีความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยลดลง เป็น 67

1.6 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลท์ไปดำเนินการทดลอง

2. แบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย มีขั้นตอนดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย

2.2 สร้างแบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยโดยผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยฉบับชุมชนของมิเชลที่ได้รับอนุญาตแล้วนำมาแปลเป็นภาษาไทยปรับปรุงและดัดแปลงข้อคำถามให้สอดคล้องกับความรู้สึกไม่แน่นอนของผู้ป่วยที่มีก่อนบริเวณเต้านมในช่วงรอฟังผลการตรวจชิ้นเนื้อ แบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของ มิเชลฉบับภาษาอังกฤษมีจำนวน 23 ข้อ หลังแปลเป็นภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยนำมาใช้ทั้ง 23 ข้อ

2.3 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้ประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2.5 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ป่วยที่ก่อนบริเวณเต้านม และอยู่ในช่วงรอผลการตรวจชิ้นเนื้อที่สถาบันมะเร็งชลบุรี จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและหาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .76

2.6 นำแบบประเมินที่ได้ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

ผู้วิจัยได้ดัดแปลงแบบสอบถามมาจากแบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของมิเชล (Mishel) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเองมากที่สุด (ตรงทุกประการ)
จริง	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเองค่อนข้างมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นมีทั้งตรงและไม่ตรงกับความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเอง
ไม่จริง	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเองเล็กน้อย
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเอง (ไม่ตรงทุกประการ)

ข้อความเชิงบวก (Positive Statement) ได้แก่ข้อ 6, 8, 19, 20, 22 และ 23 การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

จริงที่สุด	5	คะแนน
จริง	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่จริง	2	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	1	คะแนน

ข้อความเชิงลบ (Negative Statement) การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

จริงที่สุด	1	คะแนน
จริง	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่จริง	4	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	5	คะแนน

คะแนนรวมจากแบบวัดทั้งฉบับ มีค่าคะแนนระหว่าง 23 -115 คะแนน คะแนนสูงแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยอยู่ในระดับสูง คะแนนต่ำ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยอยู่ในระดับต่ำ

การแปลผลคะแนนใช้ค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 23 -115 โดยแบ่งตามเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 23.00 –46.00 หมายถึง ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 46.01-69.00 หมายถึง ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 69.01-92.00 หมายถึง ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

คะแนนเฉลี่ย 92.01-115.00 หมายถึง ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยอยู่ในระดับสูง

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ 2 กลุ่ม วัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง

	a_1	a_2
b_1	s_1	s_1
	s_2	s_2
	s_3	s_3
	s_4	s_4
	s_5	s_5
	s_6	s_6
b_2	s_7	s_7
	s_8	s_8
	s_9	s_9
	s_{10}	s_{10}
	s_{11}	s_{11}
	s_{12}	s_{12}

ความหมายของสัญลักษณ์

a_1 แทน ระยะก่อนการทดลอง

a_2 แทน ระยะหลังการทดลอง

b_1 แทน การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลท์

b_2 แทน การได้รับการบริการแบบวิถีปกติ

s_1 แทน ผู้ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลท์คนที่ 1

.

.

.

s_6 แทน ผู้ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลท์คนที่ 6

s_7 แทน ผู้ได้รับการบริการตามวิถีปกติคนที่ 1

.

.

.

s_{12} แทน ผู้ได้รับการบริการตามวิถีปกติคนที่ 6

การทดลอง แบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง

ในวันที่ 15 และ 22 มีนาคม พ.ศ.2547 ผู้วิจัยให้ผู้ป่วยที่มารับการตรวจที่แผนกผู้ป่วยนอกของศูนย์มะเร็ง ลพบุรีด้วยอาการมีก้อนบริเวณเต้านมทำแบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย (Pretest) ผู้ทำวิจัยให้คะแนนตามเกณฑ์ ในวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2547 มีผู้ป่วยที่มีก้อนบริเวณเต้านมมารับการตรวจจำนวน 15 คน มีคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยสูงกว่า 69 จำนวน 11 คน และเข้าร่วมการวิจัยจำนวน 3 คน ซึ่งผู้ทำวิจัยเป็นผู้สุ่มเข้ากลุ่มโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก (Lotery Method) ไว้แล้วได้ผู้เข้าร่วมการทำวิจัย 6 คนแรกเป็นกลุ่มทดลอง ในวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2547 มีผู้ป่วยที่มีก้อนบริเวณเต้านมมารับการตรวจจำนวน 14 คน มีคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยสูงกว่า 69 จำนวน 9 คน และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยจำนวน 9 คน โดย 3 คนจัดเป็นกลุ่มทดลอง อีก 6 คนจัดเป็นกลุ่มควบคุม

2. ระยะทดลอง

2.1 ผู้วิจัยให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลต์กับกลุ่มทดลองนัดสัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที จำนวน 8 ครั้ง ในวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2547 ถึงวันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2547

2.2 เมื่อสิ้นสุดการทดลองในแต่ละรายบุคคล ผู้วิจัยให้ตอบแบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนของความเจ็บป่วย เก็บคะแนนที่ได้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest) หลังให้โปรแกรมการให้คำปรึกษาในครั้งสุดท้ายเสร็จ ให้ผู้เข้าร่วมการทำวิจัยทำแบบวัดความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย คือในที่ 1 เมษายน พ.ศ.2547

สถิติที่ใช้ในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-Measures Analysis of Variance: One Between- Subjects Variable and One Within-Subjects Variable) (ชูศรีวงศ์รัตน์, 2544, หน้า 264)